

overordentlig byrdefuld, naar der i den Grad gives den Hals- og Haandsret over dem. Jeg er overbevist om, at intet forstandigt Menneske vil bestride, at der vil blive Fare for en ganske overordentlig Korruption lige overfor de Toldbetjente, som sættes til at passe paa. Naar det drejer sig om saadanne Værdier, som her er Tale om, om saadanne Bødefestemmelser, og man da tænker sig, hvorledes almindelige Toldembedsmænd ere stillede, vil Faren for, at der kommer til at foregaa højt uheldige Ting, ligge meget nær. — Den ærede Minister formener, at der vises Bryggerne Tillid ved dette System, og noget lignende har man hørt atter og atter. Men Bryggerne have ikke bedt om, at der skal vises dem Tillid; denne Tillid og dens Konsekvenser ere noget, der paaoktroveres dem. Sandheden er imidlertid just det modsatte; der vises dem ikke Tillid, men der vises dem den mest kvalificerede Mistillid. Lovforslaget indeholder Hjemmel til at udøve den skarpeste og mest indgaaende Kontrol med Bryggerne. Det er ikke at vise dem Tillid, at man giver Toldvæsenet Lov til at undersøge deres Handelsbøger fra Ende til anden, det er en Bemyndigelse, man giver, fordi man ikke har Tillid til dem. Men man skal heller slet ikke bygge en Stattelov som denne paa Tillid, og man skal ikke lave et Skattesystem, der saaledes som dette kun kan gennemføres ved at sætte Producenterne i en overordentlig vanskelig og udsat Stilling. Dette er Hovedanfør mod Lovens Bestemmelser, og dem har den ærede Minister ikke i nogen Maade kunnet komme bort fra, hvor meget han end, og i langt højere Grad, end jeg havde ventet, har ment at burde udtale sin personlige Tilfredshed med det Resultat, der er naaet.

hvad angaar mere underordnede Punkter, har Ministeren i Virkeligheden ikke gjort noget Forsøg paa at afkræfte Rigtigheden og i og for sig Nutseligheden af de af mig stillede Endringsforslag. Men det har aabenbart været den ærede Ministers Opgave at fremstille disse Endringer som saa lidet betydende som muligt for at slippe for Nødvendigheden af, at Loven maa gaa tilbage til det andet Ting. Det ærede Medlem fra Viborg (Klein) har nu personlig udtalt det samme, som han tidligere har udtalt igennem mig, at Bestemmelserne i §§ 16 og 18 ere uklare og usyldestgørende. Det højeste, vi imidlertid synes at kunne opnaa, det er, at vi her i Salen saa noget, der skal gælde for en Slags autentisk Fortolkning af disse Paragraffer fra Finansministerens og et æret Medlems Side. Men dette er sandelig en daarlignende Maade at lave Lovene paa, og jeg

betvivler, naar det kommer til Stykket, at Domstolene ville anerkende den Slags Lovgivning for at være bindende for sig. — Den ærede Minister finder det at være en overflødig Tilføjelse, at Udsørselsgodtgørelse skal kunne faas af Ol, der udsøres ikke blot fra Bryggerierne, men ogsaa fra Aftapningsanstalterne. Nej, det er aldeles ikke overflødig. Der stod i Lovforslaget oprindelig, at „Bryggerne“ kunde faa Godtgørelse ved Udsørselen; det har man i Landstinget udtrykkelig forandret til „Bryggerierne“. Naar der altsaa nu staar alene „Bryggerierne“, vil dette næppe kunne fortolkes anderledes end ordret, bogtavelig, og det saa meget mere netop som Følge af den Maade, hvorpaa denne Redaktion er bleven til. Naar der ikke tilføjes Aftapningsanstalter, vil Udsørselsgodtgørelsen for disse være udelukket. Hvis Ministeren i Kraft af den Myndighed, han i øvrigt kan have, vil se igennem Fingre med og tillade, at der gives Godtgørelse, naar Ol udsøres fra Aftapningsanstalterne, saa bliver det en anden Sag, men ifølge Loven er man ikke berettiget til at fordrø det. — Naar den ærede Minister mener, at Bestemmelsen om fordrøet Ol er overflødig, da er det noget, som det er ganske umuligt for ham at fastholde. At der skulde mangle en Bestemmelse om, at Ollets Tilintetgørelse bør ske under Kontrollens Tilsyn og med dens Godkendelse, kan jeg ikke erkende. En saadan Tilføjelse vilde efter min Mening være overflødig; det forstaar sig af sig selv, at Bryggernes egen Opgave derover ikke vilde være tilstrækkelig, naar Kontrollen ikke finder den tilstrækkelig; men naar Ministeren ønsker en saadan Tilføjelse, vil det være meget nemt at foreslaa en Endring, desangaaende til 3dje Behandling. — Hvad angaar Forslaget om Plombering af Ol, skulde man sandelig efter Ministerens Udtalelse tro, at Plombering var noget, han aldrig i sit Liv før havde hørt Tale om, noget kunstfærdigt og nyt, som han stod aldeles forbavsset overfor, og som han slet ikke vidste, hvad han skulde gøre med. Man har jo dog før hørt Tale om Plombering, der er noget, der hedder Toldvæsenets Plombe; det er ikke noget nyt, som her findes paa. At det skulde være forbundet med saa overordentlig stort Besvær for Bryggerne her i Byen at sende Bud til Toldvæsenet, naar de have et Parti Ol, de ville have assendt for at faa det plomberet, kan man vel for Alvor ikke paa-staa. I hvert Fald bliver Besværet jo da Bryggernes Sag. Den ærede Minister forstod ikke Hensigten med denne Foranstaltning; det maa ligge i, at han ikke har hørt